

sigurnost pri nas v Sloveniji in tudi po drugih krajih naše kraljevine.

Slovenski kmet, ako primerjaš danes vladno, politično in gospodarsko razmere drugih držav z Jugoslavijo, potem moraš reči, da je v naši kraljevini za vse stanove in tudi za kmeta še najbolje. Pri nas v Jugoslaviji vladajo še krščanska načela, se spoštuje osebna last in se kolikor toliko mejeno varne razmere. To pa le radi dejstva, ker je podlaga naši državi ravno kmeti, ki je telesno krepak, pri delu marljiv, priden in se drži v življenju krščanskih načel.

Viničarska gonja.

V št. 22 socialnodemokratske „Volksstimme“ se nek nepodpisan, vendar pa dobro poznani nezadovoljnež na prav neokusen način čoha na gospodarskih ukrepih našega prevzva. kneza in škofa.

Ker slednji gotovo nima časa in še manj za to potrebne volje, da bi se spuščal z nevhvaležnimi natečevalci in obrekovalci v neplodne časnikarske prepire, dovoljujem si na nizkotni napad širši javnosti podati nekaj pojasnil.

V zadnjem času so gospodje socialni demokratje zašli na novo polje, da delajo zgago in prepir, da uničujejo edinost in avtoriteto podkopujejo, lotili so se viničarskega vprašanja.

Na prvi pogled sicer hvaležni posel, ker ubogih in trpečih ljudi nikdar ne bo zmanjkalo, vendar kdor trezno in objektivno presoja dejanski položaj, bo moral nehote ugotoviti, da so socialni demokratje na napačni poti, slabo informirani, ali pa strankarsko hudobni.

Viničarje moramo deliti v dve vrste. Take, ki služijo Nemcem, ki stanujejo in bivajo v inozemstvu, dalje Nemcem in nemškutarjem, kateri v zadnjem času iščejo v internacionalni svoje zavetje in pribežališče, ker še vedno upajo na zlate čase, ko bodo nadaljevali ulogo „Herrenvolka.“ Takim gospodarjem in laži-vinogradnikom so pač viničarji le samo govoreča delavna živina, katero je treba do zadnje kaplje izmzgati, ne glede na to, ali delavec živi ali gineva. Gospodar pride določene čase v vinograd, ukazuje in psuje, nima stika s svojimi uslužbenci, se ne briga za njihov blagor in misli, da je storil svojo dolžnost, če se v gorici zabava in konečno proda vino. Če bi se za take viničarje „Volksstimme“ potegovala, ne bi ugovarjal noben pameten človek.

A domači slovenski vinogradnik smatra viničarja in njegovo rodbino kot del svoje družine, pozna njegovo važnost in vrednost njegovega delovanja in ga temu primerno tudi odškoduje, saj ve, da je od dobrega in zvestega viničarja poleg dobre letine zavisen ves pridelek. Viničarja ne smatra kot železni stroj, katerega se samo kuri in maže, da teče, temveč ve, da brez njega ne bi lahko izhajal in ga za to delo primerno plača.

Resnici na ljubo se mora pa pripomniti, da so povsod izjeme, častne in nečastne. Kar se tiče knezoškotskih viničarjev, je pa njihova usoda tako zno-

Res tudi pri nas ni vse, kakor bi moralo biti, pa je vendar v primeri z drugimi tudi novimi državami še stotisočkrat bolje. Pri nas nimamo smrtnih pobojev tisočerič človeških žrtev kot v Nemčiji, in ne nasilnih revizij kot v Avstriji.

Naše še doslej napol urejene državne razmere pa se bodo preustrojile v prid kmetijskega stanu po katerih je zagotovljena zmaga kmetijski stranki, krščanski misli ter kmetiskemu napredku.

Vsi osvobojeni, Jugoslovani pa lahko vsaki dan hvalimo Boga, da smo se otresli nemško madžarske nadvlade, ki pozna tudi zdaj po vojni le nasilje, kri, smrt in teptanje kmetijskega stanu.

na, da se lahko trdi, da se jih za njihov položaj lahko naravnost zavida.

Vsak knezoškotski viničar ima 5 do 7 oralov zemlje in sicer: travnike, polja in vrt, poleg tega še stanovanje, gospodarsko poslopje, prosto kurivo in stelo, odpadno sadje, sadne in vinske tropine in pi-jajo. Za vsak delavni dan v knezoškotskih gorica-h so posebej plačani. S temi deputati je mogoče vsake-mu viničarju vzdrževati 2 do 3 krave, 1 do 2 telice, in 4 do 5 prašičev, ne všteti kuretin.

Da se v takih razmerah viničarji nimajo brez svoj položaj pritoževati, sledi iz tega, da se viničarji pri knezoškotskih gorica-h zelo redko menjajo in da si je že marsikateri viničar, ki je iz ničesa prišel, po nekaj letih ustanovil svojo lastno domačijo.

Dvojno vprašanje se človeku nehote vsiljuje: Ali so viničarji, ki so prišli na svoje lastne domove, imeli priliko, si pravičnim potom domačije nabaviti, ali so pa kradi. Ker pa zadnje lastnosti nobenemu nimamo poudariti opozarjati, mislim, da je dokazano, da je knezoškotskim viničarjem življenje pod najugodnejšimi pogoji zagotovljeno in da je njihov položaj, če že ne naravnost zavirljiv, vsaj znošen.

Primerjajmo tem viničarjem kočarja ali malega posestnika, kaka bremena imata ta dva nositi! Davki, zavarovanje, amortizacije, obdelovanje, poprava gospodarskih poslopj. Vsega tega viničar ne pozna; inventar dobiva knezoškotski viničar zastoj. Primerjajmo konečno knezoškotskega viničarja takozvanim srednjim stanovom! Koliko truda in stroškov stane starše, predno spravijo sina do uradniške kariere? In koliko uradnikov si zamore vzdržati v kratkem času 4 do 5 glav goveje živine, koliko si jih more toliko prihraniti, da si v nekaj letih postavijo lastne domove, če se niso slučajno bogato oženili? Ako hoče biti „Volksstimme“ nepristranska, naj vpraša v krogu svojih lastnih inteligentov v višjih činovnih razredih, koliko so si v sedanjih časih prihranili, če hočejo pošteno živeti in ne reflektirajo na podkupovanje.

Alojz Lešnik,

oskrbnik knezoškotskih posestev.

Uredniška opomba: Priobčujemo zgorajšnji dopis, ker hočemo zavzemati v sedanjem prečem viničarskem vprašanju objektivno stališče.

Fantje — k Orlu!

1. V sužnosti.

Dobro se spominjam, kako smo hodili dijaki z zanimanjem na vojaško vežbališče, kjer so razni: „trajtarji“ in „kaproli“ učili kmetijske sinove „eksercirat.“ Ze tedaj se mi je usmilil ta ali oni siromak, ki ga je oblast privlekla Bog ve iz katerih hribov med rekrute, da se po trdnopolnem vežbanju znebi prirejene neokretnosti ter postane gibčen, spreten in sprejemljiv za potrebna povelja. Premnogo je bilo takih revežev, ki niso mogli tako hitro doumneti potrebnih vaj in so bili vsled tega izročeni na milost in nemilost surovih „šaržev“. Kdo bi mogel pozabiti tiste otopele, zmučene obraze, tiste strte, zmazane in povaljene figure, včasih že ne več človeku podobne? Nemški militarizem je v naših slovenskih mladeničih uničil zdravo samozavest, da jim je vsilil čut suženjstva, ki se slepo pokorava povelju ter vse svoje moči uporabi v to, da izvršuje le volja drugih, ker svoje nima več. V takem duševnem razpoloženju je šel naš človek v vojsko, ter izvršujoč povelja višjih sekal sebi in svojem narodu strašne rane.

2. Kako se rešimo.?

Vojske je zdaj konec, naši fantje so se vrnili, a prinesli so še seboj dobršen del suženjskega duha, kakor sklepamo iz nedelavnosti in brezbriznosti, ki vlada tupašam v mladinskih vrstah. Vojaški duh jim je omražil pamet, da ne uvidijo, kako nujno je, delati za korist naroda na gospodarskem, socialnem, političnem in izobraževalnem polju. Ako vidim človeka, da je padel v vodo, mu hitim na pomoč, da ga rešim. Če padem sam v vodo, napenjam vse moči, da splavam na suho. Kdo bi si upal tajiti, da je naš narod v sedanjih časih podoben, utopljenec, ki stega svojo roko iz vode, da ga kdo reši? Mislimo smo dolge da je Wilson tisti odrešenik, ki nam bo pomagal na suho ter nas še potem lepo ogrel in oblekel, pa čim dalje bolj spoznavamo, da moramo le sami delati na vso moč, da se rešimo. To delo pa nas čaka v gospodarskem in umskem napredku, ki nam ga podajajo naše strokovne knjige in naša izobraževalna in bralna društva. Lepo je, če beremo, kako se zbira dekle pri poučnih dekliških sestankih, pa deset in večkrat važnejši so poučni sestanki mladeničev kot bodočih zastopnikov občine, okraja, naroda. Take naučne sestanke goji predvsem v največji meri telovadni odsek Orel v svojih takozvanih „fantovskih večerih“. Na takih večerih se nič ne hujša proti teli ali oni družbi, temveč se obravnavajo stanovska vprašanja, ki jih mora razumeti vsak pošten fant. Podlago tem pogovorom daje „Zlata knjiga“, ki bi jo naj imel vsak veren mladenič. Zato je napačno mnenje nekaterih fantov, češ, ne pristopim k Orlu, ker itak dosti telovadim z lopato, sekuro, motiko, s plugom, brano itd. Prvi namen Orla je izobrazba srca, kot pripomoček k temu šele pristopa izurjenost in telovadba telesa. Navadno delo sicer vadi naše ude, pa le enostransko, redna telovadba pa izvežba naše telo vsestransko, in mu vzame tisto neokretnost in lesonost, ki jo ima človek vsled svojega težkega dela. Pa ne samo, da zgubi reden telovadec svojo lesonost v telesnem oziru, polagoma zgubi tudi duševno počasnost in lenost, ker mora pri izvrševanju raznih telovadnih povelj napeti vse svoje umske moči, da jih prav razume in izvršuje. Zdaj razumemo, zakaj so se naši rekruti čutili pri takozvani: „rekrutenabril-

Pristaši, spominjajte se Kmetske Zveze!

ni znal nikdo, vedelo pa je vse v trgu pred doktorjevim povratkom, da je Bundoš izgubil življenjski kras in ponos — bernhardinsko košati rep. Si pač lahko mislimo in predstavljamo, kak je bil pri zopetnem svidenju doktorjev pogled na ljubčka, ko ga je ta pozdravil v pozni nočni uri brez repa, ki je bil g. Tonefu gotovo bolj drag in naravnost potrebniji nego še pasje krepko Bundoševo življenje. Življenjski čudak Brložnik ni rabil več brezrepega pasjega spremstva ter opore, hotel je prihraniti sebi in nepredvidnemu Bundošu sramoto posmeha, končal je samooblastno s strelom življenje onemu, ki mu je bil dokaj let opora ter svetilka pri nočnem izletih v kmetško krčmo preko hriba za trgov v grabi.

Vest o Bundoševi smrti zaloigri v pozni nočni temi se je raznesla po trgu. Vsi tržani so bili sedaj radovedni, kako si bo uravnal in zaplankal svoje napram družbi že itak nad vse čudaško življenje g. doktor sedaj, ko je pahnil sam preko praga življenja tega svojega edinega družabnika Bundoša.

Kakor so dokazala zvedavi tržki javnosti dejstva, ni g. doktor nič kaj dolgo razmotrival o smrtno izgubljeni nočni opori pesjanerja Bundoša. Namesto preko hriba za trgov v grabo naravnal je svoje zdaj vsakdanje zvečerje izlete v bolj samotarsko krčmo že večletne krušne matere Johance. Dobrodušna Johancea mu je odkazala posebno sobico, kjer je lahko nemoten od tržke družbe srkal vinski sok in si mazal grlo s petelinovo pečenko.

Večno izgubo Bundoševga repa je pa nadomestil s prstom in brundanjem po pločnih plankah, kakor poročila tržko ustno izročilo, tako-le: Johancea krčma je bila od doktorjevega stana oddaljena le za dober streljaj kar naravnost naprej po cesti in na desno. Kadar se je g. Tone izmotal iz nove gostilne v bolj pozni nočni uri na prosto, je krenil na levo do plota. Položil je kazalec svoje desnice na planke in potegnil pri vsakem koraku s prstom po plankah plota, da se je slišalo v temi in noči na pol pritaženo

brundanje, kakor če brusijo nagajivi fantalini s palico po plotu. S prstom in brundanjem po plankah je nadaljeval svoj nočni povratek prav do svojega stanovanja, kjer je nehal plot in je lahko odprl vrata. Prsti in planke so mu bile sedaj po usodni izgubi pasjega repa isto kot nekaj vedno trezna Bundoševa — košata metla.

Da se razumemo na kratko, samotar Tone tudi po Bundoševi smrti ni nič pogrešal v rogovih temi palice ali svetilke. Naš čudak je bil s svojo novo in dokaj enostavno iznajdbo še dokaj na dobičku, ker njegov kazalec in mrtve planke so mu bile brezplačni nočni kašipot, med tem, ko je rajni doktorjev Bundoš porabil in potrošil iz Toneovega žepa marsikaj za svoj požrešni pasji zob in želodec.

Tržki doktorjevo samotarstvo zavidni rodoljubi so prav kmalu iztaknili Toneovo novo nočno palico in svetilko, ki sta bili na pol živi in na pol mrtvi, a prav po ceni — da, brezplačni. Ugibalo se je marsikaj med nagajivimi popivači po trgu, kako iztrgati pred lahkoživo človeško družbo osovražnemu lečniku to njegovo novo iznajdbo varnega in sigurnega nočnega spremstva, kašipota in gotovega cilja.

Dr. Tone Brložnik, ki niti slutil ni, da mu zavidajo njegovi nasprotniki lastno in leseno ponočno spremstvo, je nastvil neko noč prav židane volje ta svoj kazalec na planke, da bi si zaigral na plotu svojo navadno uspavalnico. Brusil in brusil je od planke do planke, a ni bilo nobenega glasu... prst je polzel mesto po sicer trdem, a pritaženo slišno odmevajočemu lesu — po opolzko melki in gladki tvarini. G. doktor je prenehal z vlakom prsta, postal in da se uveri, kaj mu pravzaprav onemogočuje vsakonočno muziko. Potegnil je s celo roko po plankah, ostalo je mu v rokah nekaj mehkega... prepričan je bil, da so mu namazali fantalinski ponočnjaki plot z nesnago. Pri svitu žigice je dognal, da pobalinska nagajivost ni bila sicer nič kaj ostudnega, pač pa prav črno navadni kolomaz.

Pri pogledu na to pošarsko nagajivost je v g.

doktorju zavrela kri, potresel je nedolžni plot, da je kar zaječal v noč... se zaklenil v svoj stan in bil prepričan, da ta od raja sem otrovani človeški rod preganja vse one žrtve, ki so se odrekle družbi, ko so spoznale njeno večkratno podlost in njen prezirljivi posmeh napram udarcem usode.

Po trgu je seve zašušljaj drugo jutro posmeh na doktorjev račun, ki je baje klel kot Ličan ob plotu in si umival celo noč roko v jezi nad tržani, ko mu niso privoščili niti živega spremstva pasjega repa — niti opornih plank lesenega plota.

Od onega večera, ko si je umazal g. Tone roko na plankah, ga ni bilo več v krčmo k Johanci, ki je bila polna izbruha upravičene jeze na vse one, ki so jej odpodili s surovo nagajivostjo stalnega gosta. G. dr. Tone je vstrajal nekaj dni pri svojem sklepu, da se bo odslej še bolj ogibal tržancev, kot je to prakticiral dosedaj.

Minulo je za tem nekaj dni, nikdo že ni v trgu več govoril o doktorjevih plankah. Tržko radovednost so zopet dregnili v živo zidarji, ki so se pojavili nekoga jutro krog lečnikove hiše. Zabeli so razbijati, razdirati in razmetavati zid pri obeh vratih, ki so vodila s ceste in dvorišča v Brložnikov stan. Vsi tržani so bili pri pogledu na to delo uverjeni: Naš doktor se bo dal sedaj ne samo zakleniti, ampak celo zazidati, da mu ne bo mogel nikdo kaliti njegovega zagrizenega in za vse življenje vtelesenega samotarstva. Pri doktorju se je razdiralo in prezidavalo, da ni mogel nikdo skozi duri ven, še manj pa notri. Se le po dveh dneh so pristavili zidarji iz dvorišča v prvo nadstropje iz desk zbiti mostovž, po katerem se je lahko prav oprezno šlo v gornje prostore doktorjevega stanovanja. Sam dr. Brložnik je pristopil po tem mostovžu iz svojega brloga in nadziral iz dvorišča popravilo in preosnovo svojega stana. Pri pogledu na samotarskega lečnika so bili uverjeni tržani, padar je še pri življenju, še mu bomo lahko ponagajali tudi v njegovi od vseh strani zazidani samotarski čudaški trdnjavi. (Konec prihodnjic.)

tugi" tako strašno mučeno; ker jim je manjkalo izobrazbe, zlasti pa, ker niso imeli pojma o telovadbi.

3. Fantje vkup!

Najlepša in najpopolnejša organizacija za katoliško mlado mladino je Orel. Zlata knjiga pravi: „Orel je organizacija poštene krščanske mladine, ki ima namen, vso slovensko mladino, ki krščanske misli in se po krščanskih načelih hoče ravnati tudi v življenju, združiti v eno samo četo.“

V ta namen ustanavlja po vsem Slovenskem, v vsakem tudi najmanjšem kraju, kjer je le mogoče, telovadne odseke. Po teh odsekih skrbi za redno telovadbo, obenem pa za duševno izobraževanje mlade nov!

Torej vso slovensko mladino hoče združiti Orel v eni organizaciji. Izvzeti so le tisti, ki so izgubili svoje vero, ki nimajo smisla za poštenost in za čednost, kakor pijanost, javni pohujšljivi in zapeljivi, ponočnjaki, tatovi, goljufi, nedostopni baharji, boljševiki, liberalci, nasprotniki cerkve, hujškarji, nemškutarji, in kar je še podobne golazni, ki uničuje razvoj našega naroda. Orel vabi pod svojo okrilje vso mladino, ki hoče po krščanskih načelih živeti! Dandanes jih je še mnogo, ki so kristjani po besedi, a javno si ne upajo tega pokazati, zato si tudi ne upajo pristopiti k takim organizacijam, ki ima v svojem programu besedico „krščansko“. Če nečemo biti kristjani samo na papirju, moramo pokazati in moč svojega prepričanja ravno v krščanskih organizacijah, torej mladeniči zlasti pri Orlu. Kdor ni organiziran, ne šteje nič, ne velja nič za narod, je le privešek, ki živi na škodo naroda, kakor kljoda ali ocklja, ki ovira narod v razvoju. Zlata knjiga pravi nadalje: „V ta namen ustanavlja Orel v vsakem, tudi najmanjšem kraju telovadne odseke“. Telovadba! Vem da si vsak fant na tihem želi, da bi bil močan, spreten in uren. Menda se še ni nobeden hvalil s svojo zmožnostjo in neokretnostjo! Kolikokrat so se že fantje med seboj skušali, kdo bo svojega nasprotnika vrgel na tla. Kakšno veselje in kak ponos, če navidezno šibek mladenič podere hrusta, ki si je domišljeval, da mu ni nihče kos! V vsaki okolici se govori o tem ali onem, da je najmočnejši. Najljubša zabava mož in mladeničev je taka, kjer morajo pokazati svoje telesno spretnost. Dostikrat se najdemo pri starejših možeh nenavadno telesno izurjenost in moč, tako, da se mlajši čudijo. Telovadba pri Orlu ima namen, povzdigniti telesno spretnost in moč, naše mladine do one višine, ki jo zahtevajo nove razmere od našega naroda. Če se hočemo uveljaviti kot izobražene, moramo tudi na zunanji znati nastopiti kot taki s primerne lahkoto in popolno samozavestjo. Fant, ki ni nikdar bil nikjer, ki ni bil pri vojakih, ne v telovadnici, kaže s svojim boječim, negotovim in plahim vedenjem da je sin suženjskega naroda, ne pa prostega. Da se

tega suženjstva odrešimo, k temu naj pripomore Orel, ki se mora ustanoviti v vsakem, tudi najmanjšem slovenskem kraju.

Naši fantje so včasih nevoljni, češ: „Zakaj bi nam vedno kdo prigovarjal in nam silil v organizacijo. Sem že dovolj sveta videl, že sam vem, kaj mi je storiti“. Drugi zopet se zadovoljuje s tem, da delajo cele dni doma, v nedeljo pa si privoščijo potrebne počitke, včasih seveda tudi primerne zabave v gostilni ali na plesišču. Kdor je doslej pazno prečital tu navedene misli, bo hitro spoznal, kako napačno ravnajo taki zaslepljeni.

4. Saj ni tako težko!

Poglejmo, kako se ustanovi telovadni odsek Orel na deželi, recimo v kakšni hribovski fari, kjer se ni dozdaj nihče mislil na kaj takega. V vsaki slovenski občini je gotovo vsaj osem do deset fantov, ki uživajo med ljudmi ugled, da so pošteni. Vemo, da jih je že tudi mnogo takih, ki so že sodelovali pri kakšni igri, oziroma, ki pomagajo pri cerkvenem ali društvenem petju. Ti fantje se med seboj pomenijo glede ustanovitve telovadnega odseka. Najmanj eden izmed njih se mora odločiti, da obišče kak telovadni tečaj, ki se prirejuje v ta namen bodisi v Mariboru ali Ljubljani ali kje drugje. Ko si prilasti temeljne pojme o redovnih in primernih prostih vajah, se skliče doma zbor bralnega društva, na katerem se izvolijo odborniki novega telovadnega odseka, obenem pa tudi vadijski zbor. Po navodilih, ki jih je slišal novi načelnik na tečaju, se potem vodi odsek. Nekateri fantje se bojijo kakšnih stroškov, ki bi jih imeli če pristopijo k Orlu. Ta strah je popolnoma prazen, ker se v sedanjih razmerah ne more misliti na nabavo kake drage telovadne obleke, ampak se telovadi v navadni obleki. Da pa ima odsek svojo blagajno, v katero vlagajo člani mesečne prispevke, zraven pa tudi zneske, ki jih blagajničar nabere pri podpornih članih, temu ne more ugovarjati nihče.

Tu in tam se najdejo župniki, oziroma kaplani, ki navdušujejo fante za Orla. Mlajša duhovščina je večinoma vnetja za to idejo. Vendar pa fantje, ne morete čakati, da bi vas duhovnik začel opominjati k tej organizaciji. Kar vas je dobrih, se takoj pogovorite sami o celi zadevi, stopite v zvezo z dotičnim okrogem Orla, ter se ravnajte po danih navodilih. Kjer je kaj zavednih in prav slovensko mislečih fantov, tam bo gotovo Orel procvital in dosegel svoj namen. Kjer pa ni več mladeničev, ki bi bili vneti za vero, dom in kralja, tam pa se razširja ideja modernega prostovoljnega militarizma, ki je utelešena v sokolski organizaciji.

Slovenska mladina na dan! Naročite si vsi imenitno „Zlato knjigo“, in tudi vaše glasilo „Mladost“! Potem pa po danih načelih naprej, dalje in dalje, višje in višje!

prila v San Remu (letovišče tik ob francoski meji pri morju).

Francija.

Francoski državni zbor je sklenil resolutijo, v kateri stavi zahtevo, da mora Nemčija izpolniti mirovne pogoje.

Nemčija.

V Nemčiji po zadnji prekuciji, katero je povzročilo vojaštvo, še sedaj nista vpostavljeni mir in red. Vojaško monarhistična vlada se sicer ni mogla držati, morala je pobegniti, a tudi stari socialistični vladi je odklenalo po tem vojaškem puču. Močno gibanje nemških komunistov je prisililo staro vlado, da je podala ostavko. Prišla je na površje zopet nova vlada, ki nagiblje k zblizanju s socialisti.

Kljub dejstvu, da je zavlada v Nemčiji zopet nova vlada, je še vendar vojaški položaj dokaj zamotan. Komunistični boji, ki so izbruhnili v Nemčiji po vseh večjih industrijskih mestih na Westfalskem in ob Renu, kjer so največje nemške tovarne, se še vedno nadaljujejo, ker so dosegle nemške rdeče čete moč 50.000 mož, ki zmagujejo povsod. Te komunistične rdeče čete so porazile socialiste, ki so morali pobegniti v druge države na Francosko in Angleško. Vladni Nemci so sicer hoteli vdušiti to svojo lastno komunistično vojno silo s stotisočero armado a so se uprli tej vladni nakani Angleži in Francozi, ki bi najrajši sami s svojo vojno močjo zatrli komunistične upore po nemških veleindustrijskih mestih.

Avstrija.

Minule dni se je vršil na Dunaju katoliški shod, kateremu je predsedoval grof, Fran Walterskirchen, ki je slavil v svojem govoru Habsburžane kot nedolžne žrtve. Shod je bil dobro obiskan.

Po celi Avstriji vlada silno pomanjkanje živeža. Posebno Dunaju preti nevarnost, da ostane čez praznike brez moka. Avstrijci beračijo povsod po svetu za živež, a nikdo se jih neče usmiliti, ker nimajo ne denarja, a še manj kredita.

V Gradcu so imeli zadnje dni precej hude delavske nemire, radi pomanjkanja živeža. Demonstracije delavstva je napadlo člane graške vlade in

zahtevalo pri obhodih sovjetske republike po rusko boljševiškem receptu.

Madžarska.

Po sklepu madžarske narodne skupščine bodo žigosali tudi na Ogrskem bankovce.

Rusija.

Razna poročila nam javljajo o napadu ruskih boljševikov na Poljake. Napadi boljševikov so bili baje zelo ljuti a so bili odbiti od Poljakov. Boljševiki so imeli veliko žrtv in izgubili so velike vojne materijale.

Boljševiška Rusija se pripravlja na oboroženi napad na Finsko proti kateri že zbira čete.

Turčija.

Kakor smo že poročali, so začeli Turki v zadnjem času resne boje proti vsem zaveznim četam, ki se nahajajo na njihovem ozemlju. Presneto močno so nakurili Italijane. Vsled teh turških napadov je zagrozila Turčiji ententa in osobito je Turke postrašil Wilson, ki zahteva, da morajo Turki iz Carigrada. Teh protinastopov se je zbal Turčija in prenehala z napadi. Zasečniki nedeljivosti Turčije so še Francozi, ker se potegne francoski ministrski predsednik, da ostanejo Turki še nadalje v Carigradu.

Amerika.

Amerikanski senat je odklonil podpis ver-saillske mirovne pogodbe. (Mir med Nemčijo in zavezniki). Nemško časopisje sporoča, da bo ta senat odklonil tudi saintgermainski mir. (Med entento in Avstrijo). Potem takem ne bo odobrila Amerika sploh nobene od mirovne pogodbe, ki so bile sklenjene v Parizu.

Kmetska Zveza. Naznanila.

Shod zaupnikov Vseslovenske Ljudske stranke v Ljubljani dne 7. aprila se vrši ob pol 10. uri dopoldne v veliki dvorani hotela „Union“. Kdor ne bo imel izkaznice, oziroma vabila, naj se obrne na dan zborovanja v Ljubljani pred vhomom v dvorano na našega tajnika Zebota, ki bo preskrbel zaupnikom legitimacije. Dne 7. aprila popoldne ob 4. uri je občni zbor Jugoslovanske Kmetske zveze v veliki dvorani „Uniona“. Poročala bosta predsednik naše Kmetske zveze minister Roškar in poverjenik Jan. — Tajništvo Slovenske Kmetske zveze v Mariboru.

Loče pri Konjicah. Na belo nedeljo, dne 14. aprila po rani božji službi, t. j. ob pol 8. uri se vrši pri nas shod pristašev Slov. Kmetske zveze. Govorita dva znana govornika: en kmet in en zastopnik Kmetske zveze iz Maribora. Vabimo na shod vse domačine, moške in ženske, ter tudi sosede.

Poročila.

Fram. V nedeljo, dne 28. marca je pri nas zborovala Slov. Kmetska zveza. Po rani božji službi smo se zbrali v Aninem dvoru, da zopet posvedočimo, da je naša župnija po ogromni večini v taboru naše stranke. Prvemu zborovanju je predsedoval Matevž Koren, župan iz Morja. O političnem položaju in o strankarskem razvoju je govoril urednik Zebot iz Maribora. Govorila sta še župan Cernej in župnik Kropivšek. Zborovanje se je na splošno željo nadaljevalo še po pozni službi božji. Temu zborovanju je predsedoval posestnik Fregl. Franska župnija bo kljub strastni nasprotni agitaciji obdržala svoje pošteno krščansko-slovensko lice.

Sv. Anton v Slov. gor. Shod Slovenske Kmetske zveze dne 2. marca se je izvršil nad pričakovanje lepo. Dvorana Altove gostilne je bila nabito polna najboljših mož in mladeničev cele župnije. Predsedoval je shodu kmet Jakob Rojs. O položaju in o programu Kmetske zveze je govoril urednik Zebot. Zborovalci so sprejeli več resolucij. Slovenjgoriško ljudstvo je izreklo popolno zaupanje Jugoslov. klubu. dr. Korošcu in poljedelskemu ministru, rojaku Ivanu Roškar.

Kapela pri Radgoni. Zadnje nedeljo, 28. marca po rani sv. maši se je vršil pri nas lepo obiskan shod Kmetske zveze. Govoril je g. Krajnc. Zborovalci so z veseljem pozdravili poročilo, da se po posredovanju Kmetske zveze nakaže moka, koruza in sol raznim krajem, zlasti tam, kjer je veliko pomanjkanje živil. Ravnotako so se razveselili, da sedanja deželna vlada skliče 8. aprila posebno posvetovanje o poredkih gospodarskih vprašanjih, zlasti o tem, kako omejiti draginjo.

Ptujská gora. Shod Kmetske zveze na praznik Marijinega oznanjenja, 25. marca, je bil zelo lepo obiskan. Govornik Krajnc je govoril o podličnem položaju. Po shodu je imel krajevni odbor prav zanimivo sejo.

Makole. Na praznik Marijinega oznanjenja po večernicah smo se v nepričakovano velikem šte-

Politični ogled.

Jugoslavija.

Zadnje seje Narodnega predstavništva v Beogradu so bile oster protest naše vlade proti krivičnim zahtevam Italijanov glede jadranskega vprašanja. Prve tozadevne seje so se udeležile vse parlamentarne skupine, le demokrati (liberalci) in socialisti ne. Druge protestne seje Narodnega predstavništva proti itanjskim zahtevam ob Jadranu so se udeležili tudi demokrati po svojem odposlancu Pesiču. Na teh protestnih sejah so govorili pred parlamentom namestnik ministra zunanjih zadev dr. Spalajković, minister Trifković in nekateri poslanci.

Naš finančni minister dr. Janković je razkril pred parlamentom nekaj dejstev o izvozu prejšnje vlade v tujino. Finančni minister je dokazal, da je oškodovala prejšnja vlada državo za celih 15 milijonov dinarjev, ker je izvažala v tujino razno blago brez carine. Ta brezcarinski izvoz imajo na vesti prejšnji minister trgovine, prehrane in celo g. Kristan je izdal naredbe, da se je propuščalo razno blago brez carine.

Naše Narodno predstavništvo je sedaj odgodeno do 19. aprila.

Po Hrvatskem in Slavoniji se še vedno vršijo občinske volitve. Povsod prodira in sijajno zmaga Hrvatska ljudska stranka (Kmetska zveza). Ljudska stranka ne dobiva znatne večine samo po deželi, ampak tudi v večjih krajih in po mestih. Pri občinskih volitvah po mestih dobivajo poleg Ljudske stranke veliko mandatorov tudi komunisti. Demokrati (liberalci) pa propadajo povsod.

Italija.

Po odhodu francoskih čet iz Skadra, so zasedli mesto protipostavno Italijani, ki so se utaborili na škaderskem gradu z močno artilerijo, katero so namerili na mesto.

Mirovna konferenca se bo sestala po dogovoru načelnikov zaveznih vlad 10. ali 11. a-